

Stanovisko k etickej dileme - otázka zlučiteľnosti výkonu funkcie sudcu s výkonom funkcie štatutárneho orgánu a veliteľa Dobrovoľného hasičského zboru

Môže sudca Slovenskej republiky počas výkonu svojej funkcie súčasne vykonávať funkciu štatutárneho orgánu Dobrovoľného hasičského zboru?

Môže sudca Slovenskej republiky počas výkonu svojej funkcie súčasne vykonávať funkciu veliteľa Dobrovoľného hasičského zboru?

I.

Skutkový rámec

1. Sudca Okresného súdu Bratislava III, JUDr. J. K., dňa 2. februára 2021 oznámil Súdnej rade Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“), že bol na členskej schôdzi Dobrovoľného hasičského zboru Ivanka pri Dunaji (ďalej len „DHZ“) zvolený za veliteľa a štatutárneho zástupcu tohto združenia, pričom bol do funkcie veliteľa DHZ následne menovaný 11. decembra 2020 starostom obce, a to na základe zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi. Sudca si tým plnil povinnosť vyplývajúcu z § 31 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o sudcoch“), ktorá spočíva v oznámení funkcií alebo činností, ktoré začal vykonávať po ustanovení do funkcie sudcu.

2. Sudca v oznámení bližšie identifikoval aj konkrétnejšie parametre výkonu týchto činností – štatutár DHZ a veliteľ DHZ. Ozrejmil, že DHZ je občianskym združením s vlastnou právnou subjektivitou a je základnou organizačnou zložkou Dobrovoľnej požiarnej ochrany SR, ktorá je v zmysle jej stanov jednotným, účelovým, humánnym, politicky nezávislým dobrovoľným občianskym združením zriadeným v súlade so zákonom č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov a zákonom č. 37/2014 Z. z. o Dobrovoľnej požiarnej ochrane Slovenskej republiky a o zmene niektorých zákonov. DHZ nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť a z funkcie štatutára sudcovi neplynú žiadne zisky ani pôžitky. Sudca ďalej uviedol, že do funkcie veliteľa DHZ bol menovaný v zmysle zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi. Podľa tohto zákona je obec povinná zriadiť dobrovoľný hasičský zbor obce na likvidáciu požiarov a vykonávanie záchranných prác. Na jeho čele stojí veliteľ a jeho členmi sú spravidla členovia Dobrovoľnej požiarnej ochrany. Sudca uviedol, že tak ako z výkonu funkcie štatutára ani z funkcie veliteľa DHZ mu neplynú žiadne zisky ani pôžitky.

3. Sudca sa preto domnieva, že jeho pôsobenie vo funkcii štatutára a vo funkcii veliteľa DHZ je zlučiteľné s výkonom funkcie sudcu. Neporušuje tak § 23 ods. 1 zákona o sudcoch, ktorý upravuje nezlučiteľnosť výkonu funkcie sudcu s inými funkciami a činnosťami.

4. Sudca zároveň požiadal o stanovisko Stálu etickú komisiu.

II.

Ústavné, zákonné a etické limity sudcovskej inkompatibility

5. Súdna rada plní pri kontrole dodržiavania požiadavky nezlučiteľnosti funkcie sudcu s inými funkciami a činnosťami dvojakú úlohu. Dvojakosť vychádza z toho, ako bude ďalej vysvetlené, že otázky sudcovskej inkompatibility môžu mať právny, ale aj etický rozmer (porovnaj napr. HAPLA, M. – FRIEDEL, T. a kol.: *Profesní etika právníků*. Nugis Fidem Publishing, s.r.o.: Brno, 2022, s. 244 alebo KOPA, M.: *Neslučitelnost výkonu funkce soudce s jinými funkcemi a činnostmi*. Linde: Praha, 2012).

6. Na jednej strane bola súdna rada zákonom o sudcoch poverená rozhodnúť o povinnosti skončiť funkciu nezlučiteľnú s výkonom funkciou sudcu v prípade pochybností (§ 23 ods. 2 zákona o sudcoch). Ak sudca takúto povinnosť nesplní, a teda neodstráni dôvody nezlučiteľnosti výkonu funkcie sudcu uvedené v § 23 ods. 1 zákona o sudcoch, ktoré sú totožné s ústavnými dôvodmi nezlučiteľnosti z čl. 145a ods. 2 ústavy, v zmysle § 17 písm. d) zákona o sudcoch, jeho funkcia sudcu zanikne. Tu treba poznamenať, že je otáznou, aký presný postup zákonom predpokladaného zániku funkcie naplní ústavné kautely v tejto oblasti.

7. Na druhej strane súdna rada asistuje pri realizácii hodnôt a princípov, ktoré stoja za konceptom sudcovskej nezlučiteľnosti funkcií aj tým, že vykonáva všeobecný dohľad nad aplikáciou Zásad sudcovskej etiky z roku 2015 (ďalej len „zásady sudcovskej etiky“) a najmä vydáva stanoviská interpretujúce zásady sudcovskej etiky a poskytuje odpovede na etické dilemy sudcov. V prípade nedodržania zásad sudcovskej etiky, ktoré môže spočívať aj vo výkone funkcie alebo činnosti, ktorá z ústavy a zákona nie je explicitne nezlučiteľná s výkonom funkcie sudcu, ale ktorej výkon je problematický z hľadiska sudcovskej deontológie, nastupuje možnosť korekcie cez vyvodzovanie disciplinárnej zodpovednosti (typicky pre porušenie povinnosti dodržiavať zásady sudcovskej etiky, § 30 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch).

8. Stála etická komisia zriadená súdnou radou vytvára návrhy stanovísk a odpovedí na etické dilemy pre výkon pôsobnosti súdnej rady v oblasti výkladu a aplikácie zásad sudcovskej etiky, nie v oblasti výkladu a aplikácie zákona o sudcoch. Avšak hodnoty, ktoré chráni koncepcia sudcovskej inkompatibility, sú hodnotami chránenými alebo zohľadnenými aj v rámci zásad sudcovskej etiky, preto jadro testovania inkompatibility z hľadiska súladu so zásadami sudcovskej etiky je metodologicky zhodné s testovaním inkompatibility s funkciami vylúčenými na ústavnej a zákonnej úrovni. Preto sú postupy použité pri aplikácii zásad sudcovskej etiky v oblasti inkompatibility použiteľné aj pre postup súdnej rady pri rozhodovaní o povinnosti skončiť funkciu nezlučiteľnú s výkonom funkcie sudcu (§ 23 ods. 2 zákona o sudcoch).

9. Inštitút nezlučiteľnosti funkcií bol a je skúmaný najčastejšie na platforme inkompatibility členov zákonodarných zborov (porovnaj HÁCHA, E. - HOETZEL, J. - WEYER, J. - LAŠTOVKA, K. (eds.): *Slovník veřejného práva Československého*. Svazek II. EUROLEX BOHEMIA: Praha, 2000, orig. Polygrafia – Rudolf M. Rohrer:

Brno, 1932, s. 6). Jeho úlohou je však nepochybne, nech už ide o akékoľvek funkcie, chrániť **požiadavky deľby moci**. V prípade sudcov tu v kontexte ochrany deľby moci pristupuje aj **odvodená potreba chrániť princíp sudcovskej nezávislosti a nestrannosti** s účelom deľby moci spojený (napr. KOPA, M.: *Neslučiteľnosť výkonu funkcie sudcu s jinými funkciami a činnosťmi*. Linde: Praha, 2012).

10. Na zákonnej úrovni aj na úrovni zásad sudcovskej etiky sa do hry v jadre inštitútu sudcovskej inkompatibility dostáva aj **potreba zabezpečenia vážnosti a dôstojnosti funkcie sudcu a morálnej integrity súdnictva** z § 30 ods. 1 zákona o sudcoch a článku III ods. 1 zásad sudcovskej etiky.

11. Z hľadiska zákonných parametrov aj z hľadiska etického rozmeru povolania tu možno upriamiť pozornosť aj na **požiadavku vo svojej podstate časovú vyplývajúcu z náročnosti výkonu funkcie**. Už spomenutý Slovník verejného práva ju nazýva potrebou „plného muža“. Táto je v zákone o sudcoch formulovaná ako požiadavka na svedomitú, riadne a včasné plnenie povinností tak, aby nevznikali zbytočné prieťahy a aby veci boli vybavované riadne a včas (§ 30 ods. 4, 5 a 6). V zásadách sudcovskej etiky je zas reflektovaná v požiadavke na svedomitý a dôsledný výkon funkcie (článok III ods. 3), požiadavke na výkon osobných a mimosúdnych aktivít tak, aby sa minimalizovalo riziko konfliktu so sudcovskými povinnosťami (článok III. ods. 8), či v požiadavke na nepodieľanie sa na druhoťo takých aktivitách, ktoré narušajú riadne plnenie sudcovských povinností (článok III ods. 9).

12. Zároveň, v zmysle článku III ods. 10 zásad sudcovskej etiky **nesmie byť sudca členom najmä takých organizácií, ktoré presadzujú a hlásajú nenávisť alebo praktizujú diskrimináciu osôb**.

III.

Test inkompatibility výkonu funkcie sudcu

13. Na podklade vyššie uvedených hodnôt možno koncipovať všeobecné kroky testu nezlučiteľnosti výkonu funkcie sudcu s inými funkciami a činnosťami. Úlohou Stálej etickej komisie sa je pri praktickej realizácii testu zamerať najmä na tie kroky, ktoré majú etický rozmer, teda sa premietajú do požiadaviek zásad sudcovskej etiky. Treba však pripustiť, ako už bolo spomenuté, že v mnohých krokoch sa požiadavky zákona a sudcovskej deontológie prelínajú a nadväzujú na seba. Zákonné požiadavky sú tými, ktoré na sudcov a sudkyne kladie zákonodarca, deontologické požiadavky majú charakter takpovediac samoprikázu – zdrojom štandardov je súdna rada v spolupráci so sudcovskými radami a na správanie sudcov a sudkýň môže ukladať vyšší než zákonný štandard.

Tiež v tomto kontexte možno poukázať na to, že otázka nezlučiteľnosti funkcií je čiastočne koncepčnou otázkou. Etický rozmer ne/zlučiteľnosti funkcií je dotváraný našou predstavou akoby ideálneho sudcu alebo sudkyne, a to aj v otázke ich angažovanosti na občianskom dianí.

14. K zákonnej a ústavnej požiadavke nezlučiteľnosti výkonu funkcie sudcu, ktoré nemá priamejšiu reflexiu v zásadách sudcovskej etiky a je vymedzená ako

absolútny zákaz, je okrem iného aj požiadavka nevykonávania hospodárskej alebo zárobkovej činnosti (okrem správy vlastného majetku, vedeckej, pedagogickej, literárnej alebo umeleckej činnosti a okrem členstva v súdnej rade). Túto požiadavku je však potrebné testovať nie ako etickú dilemu a odpoveď na ňu, ale ako nasledovanie zákonného pravidla s binárnym uplatnením (dodržané/porušené) bez váženía hodnôt v pozadí nezlučiteľnosti funkcií, napriek tomu, že aj tento „zákaz“ má hodnotové odôvodnenie. Z uvedených dôvodov ale táto požiadavka nebude skúmaná ako súčasť etickej dilemy – charakter etickej dilemy totiž vo svojej podstate nemá. Ak by bolo pravidlo o zákaze zárobkovej činnosti porušené, mal by nasledovať postup podľa § 23 ods. 2 zákona o sudcoch (v prípade pochybností) alebo disciplinovanie sudcu pre porušenie zo zákona odvoditeľnej povinnosti nevykonávať funkciu alebo činnosť nezlučiteľnú s výkonom funkcie sudcu.

15. Prejdime teraz k jednotlivým krokom testu inkompatibility. V nich sa je potrebné pýtať na porušenie alebo ohrozenie hodnôt chránených koncepciou nezlučiteľnosti funkcie sudcu. Tu ešte objasníme, že pri niektorých hodnotách je problematické už ich ohrozenie, resp. sa chráni už samotné zdanie napĺňania danej hodnoty. Typicky ide o nestrannosť, ale napríklad aj článok III ods. 1 zásad sudcovskej etiky hovorí o potrebe vyhýbania sa nielen nevhodnému správaniu, ale aj správaniu, ktoré dojem nevhodnosti objektívne vzbudzuje. Obdobne, § 30 ods. 1 zákona o sudcoch ukladá sudcom nie povinnosť zdržať sa konaní, ktoré narušia vážnosť a dôstojnosť ich funkcie, ale toho, čo by vážnosť a dôstojnosť funkcie narušilo či i len mohlo.

16. Test inkompatibility funkcie sudcu sa tam v jednotlivých krokoch zameriava na rešpektovanie vyššie spomenutých hodnôt (v iných skutkových okolnostiach sa do testu môžu teoreticky dostať aj hodnoty ďalšie) tak, že sa v pýta na mieru ich realizácie, resp. ohrozenia a prípadne ich vyvažuje s inými pozitívnymi hodnotami výkonu funkcie sudcu, ktoré sa prípadne na úkor niektorej z hodnôt posilnia (k testu nezlučiteľnosti porovnaj aj KOPA, M.: Neslučiteľnosť výkonu funkcie sudcu s jinými funkciami a činnosťmi.). To znamená, že v niektorých krokoch, napríklad v otázke časovej náročnosti paralelnej funkcie alebo činnosti je potrebné brať do úvahy aj charakter tejto paralelnej funkcie, napríklad rôzne spôsoby jej spoločenského prínosu. Je teda potrebné sa pýtať:

- 1. Ohrozuje funkcia alebo činnosť princíp delby moci?*
- 2. Ohrozuje funkcia alebo činnosť nezávislosť a nestrannosť súdnej moci a sudcu, resp. jej zdanie?*
- 3. Mohla by funkcia alebo činnosť narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu a morálnu integritu súdnictva alebo vzbudzuje dojem nevhodnosti?*
- 4. Je výkon funkcie alebo činnosti tak náročný, predovšetkým časovo, že sudca nevykoná svoju funkciu riadne a svedomito, či bez zbytočných prieťahov, resp. sudca neminimalizoval riziko konfliktu tejto funkcie alebo činnosti so sudcovskými povinnosťami?*
- 5. Ak je činnosťou sudcu členstvo v organizácii, je charakter organizácie taký, že nehlása nenávisť a nepraktizuje diskrimináciu z dôvodu rasy, etnického pôvodu, pohlavia, vierovyznania, národnosti alebo sexuálnej orientácie osôb?*

17. Odpovediam na dané otázky v konkrétnych situáciách pomáhajú aj už prijaté stanoviská súdnej rady, ktoré ustanovenia zásad sudcovskej etiky, ktorých hodnoty sa v teste nachádzajú, vykladajú. Ako príklad možno uviesť uznesenie súdnej rady č. 25/2021 z 26. januára 2021 o etickej dileme – členstve v golfovom klube, ale aj uznesenie súdnej rady č. 177/2018 z 24. septembra 2018 k výkladu článku III ods. 1 a 8 zásad sudcovskej etiky alebo uznesenie súdnej rady č. 102/2018 z 30. apríla 2018 k výkladu článku III ods. 1 zásad sudcovskej etiky. Hoci sa ostatné dve netýkajú činnosti v tom zmysle slova, o akej hovoríme pri nezlučiteľnosti funkcií a činnosti, objasňujú podstatu a úroveň etických štandardov zo zásad sudcovskej etiky.

IV.

Nezlučiteľnosť funkcie sudcu s činnosťou štatutárneho orgánu DHZ

18. V prvom kroku testu v otázke rešpektovania princípu deľby moci je potrebné konštatovať, že DHZ je občianskym združením, teda členstvo v ňom resp. funkcia štatutára je výkonom slobody združovania a občianskou participáciou - konflikt medzi súdnou funkciou a funkciou z inej zložky moci, resp. funkciou, ktorá je spôsobilá mocensky pôsobiť či už v rámci štátnej správy alebo samosprávy, alebo dokonca legislatívy sa tu nenachádza.

19. Obdobne, pozícia štatutárneho orgánu DHZ sama osebe neindikuje narušenie nezávislosti a nestrannosti súdnej moci ako požiadaviek spojených s deľbou moci. Je tu však dobré pripomenúť, že by bolo potrebné aby sa sudca pri praktickom výkone funkcie vyhýbal zastupovaniu združenia v prípadných správnych konaniach, aby sa tak jeho súdna autorita vyplývajúca zo statusu sudcu preniesene (a nie vo vlastnej veci) nepôsobila pred správnym orgánom - exekutívou, ak to nie je nevyhnutné a aby sa znížila interakcia s výkonnou mocou, ktorá by smerom k nemu, ako funkcionárovi združenia pôsobila mocensky (porovnaj 7. okruh dilem „Sudca ako funkcionár v združeníach“ spojených s nezávislosťou ako hodnotou kódexu Soudcovské unie ČR, dostupný na <https://www.soudci.cz/o-nas/otvorenysoubor-etick%C3%BDch-dilemat-soudce.html> [8. január 2022]). Z obdobných dôvodov možno zvažovať potrebu snahy obmedziť reprezentáciu danej právnickej osoby pred súdmi.

20. Otázka možného narušenia vážnosti a dôstojnosti funkcie sudcu a morálnej integrity súdnictva, či vzbudzovania dojmu nevhodnosti pri výkone funkcie štatutára DHZ súvisí aj s otázkami o povahe združenia (možno ju teda na tomto mieste spojiť aj s poslednou otázkou testu inkompatibility), o povesti združenia, jeho zakladateľoch, náplni jeho činnosti, možných výhodách plynúcich z členstva a z funkcie a podobne (pozri aj spomínané uznesenie súdnej rady o členstve v golfovom klube). Z informácií predložených súdnej rade nič neindikuje, že členstvo v DHZ je problematické z vyššie vymedzených aspektov. Na tomto mieste je naopak dobre spomenúť, že participácia na ochrane verejného záujmu vo forme realizácie verejnoprospešného cieľa (ochrana života, zdravia a majetku pred požiarmi a živelnými pohromami) tak, ako je dobrovoľnícky realizovaná DHZ, je vnímateľná ako dobrý príklad občianskej participácie, ktorá v princípe skôr prispieva k pozitívnemu vnímaniu sudcovskej funkcie, ak je sudca jej súčasťou. Totiž, pokiaľ

sa sudcovia z vlastnej iniciatívy zapájajú do mimosúdnych aktivít s cieľom, aby urobili viac v prospech blaha všetkých, resp. v prospech blaha spoluobčanov v obci a zvýšenia tak kvality života v obci, je dôležité, samozrejme pri splnení podmienky zachovania nezávislosti a dôvery v justíciu ako celku, aby tým prevzali aj zodpovednosť za vytváranie pozitívnych predstáv o súdnictve. Dané sa však vzťahuje širšie na členstvo v DHZ, nie osobitne na funkciu štatutárneho orgánu združenia.

V prípade, ak sa v zmysle štatútu DHZ sudca podieľa aj na spoločenských akciách ako organizačná či podporná zložka, na sudcu ako člena ale aj štatutára združenia sa vzťahujú maximy zásad sudcovskej etiky týkajúce sa zdržanlivosti v spoločenskom styku – premietnuté do otázok, o aký druh a charakter akcie ide, kto ju organizuje, kto sa jej principiálne zúčastňuje, a podobne. I keď ide v tomto kroku testu skôr o „ohrozovací“ charakter možného zásahu do chránených hodnôt, ohrozenie dodržiavania zásad sudcovskej etiky nemožno bez ďalšieho v tomto kroku testu predpokladať.

21. Nič z poskytnutých informácií neindikuje, že funkcia štatutára DHZ je časovo tak náročná, že by mala principiálny vplyv na riadny a svedomitý výkon funkcie sudcu.

Trochu v inom kontexte je ale dobré pripomenúť, že § 30 ods. 4 zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarimi v súčasnosti nevyklučuje, aby bola činnosť člena (o to viac štatutára) dobrovoľného hasičského zboru obce vykonávaná ako zamestnanie. Určuje iba, že to tak spravidla nie je. Ak by bola činnosť člena vykonávaná ako zamestnanie, z hľadiska časových parametrov by takáto činnosť bola už navonok problematická.

22. Možno tak konštatovať, že výkon funkcie štatutárneho orgánu Dobrovoľného hasičského zboru spolu s výkonom funkcie sudcu sám o sebe nie je problematický z hľadiska zásad sudcovskej etiky. Je však potrebné, aby sudca prijal opatrenia, ktoré pri výkone tejto funkcie budú minimalizovať riziká ohrozenia hodnôt chránených zásadami sudcovskej etiky spojené najmä so zastupovaním združenia v správnych a súdnych konaniach a dbať na bežné obmedzenia sudcu v spoločenskom styku (účasť na spoločenských akciách a zhromaždeniach).

V.

Nezlučiteľnosť funkcie sudcu s činnosťou veliteľa DHZ

23. Možné ohrozenie deľby moci, ako prvý krok testu inkompatibility, sa môže vyskytnúť v rovine ochrany pred kumuláciou moci do rúk jedného človeka alebo malého počtu osôb alebo v rovine narušenia systému brzd a protiváh. Pri výkone činnosti veliteľa DHZ akéto vyslovene problematické ohrozenie deľby moci neidentifikujeme. Veliteľ DHZ nepôsobí verejnomocensky a, ako to bolo aj v prípade štatutára DHZ, v zásade ide stále predovšetkým o občiansku participáciu. Opäť je tu však na mieste opatrnosť.

24. V kontexte ochrany zdania nezávislosti a nestrannosti je pri danej funkcii dôležitý aj spôsob jej kreovania, nielen obsah činnosti. V zmysle platného § 33 ods. 4 zákona o ochrane pred požiarmi veliteľa DHZ obce vymenúva a odvoláva obec. V praxi daný proces prebieha tak, že veliteľa jednotky po stanovisku krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru k odbornej spôsobilosti danej osoby vykonávať funkciu veliteľa, menuje a odvoláva starosta obce, a to s prihliadnutím na návrh občianskeho združenia pôsobiaceho na úseku ochrany pred požiarmi – Dobrovoľnej požiarnej ochrany Slovenskej republiky (pozri aj § 58 ods. 2 písm. f) zákona o ochrane pred požiarmi). Tu je však potrebné pripomenúť, že Dobrovoľná požiarňa ochrana Slovenskej republiky je nezávislou právnickou osobou (§ 1 zákona č. 37/2014 Z. z. o Dobrovoľnej požiarnej ochrane Slovenskej republiky a o zmene niektorých zákonov). Zároveň hoci starosta s veliteľom DHZ spolupracuje na tvorbe rozpočtu DHZ, ide tu najmä o tvorbu rozpočtu zo zdrojov, ktoré obci na na účel finančnej podpory dobrovoľných hasičských zborov obce poskytuje Dobrovoľná požiarňa ochrana Slovenskej republiky (§ 3a ods. 1 zákona o Dobrovoľnej požiarnej ochrane Slovenskej republiky a o zmene niektorých zákonov). Vzťah starostu a veliteľa DHZ zboru tak nie je hierarchický a výber a menovanie veliteľa DHZ je v praxi viac expertným než zo strany starostu samostatným vôľovým aktom. Iste, treba uznať, že aj vyššie spomenutá vizualita menovania a odvolávania nie je úplne ideálna a je dôvodom, prečo tiež ani výkon funkcie veliteľa DHZ nemožno popri výkone funkcie sudcu vyslovene odporúčať. Rovnako ešte treba pripomenúť, že pri výkone funkcie musí byť veliteľ DHZ zdržanlivý tak, ako mu bežne ukladajú zásady sudcovskej etiky, aby minimalizoval riziko vzniku pochybností aj o nestrannosti, na ktoré treba dbať pri výkone akejkoľvek činnosti, ak je vykonávaná sudcom.

25. Odpoveď na otázku možného narušenia vážnosti a dôstojnosti funkcie sudcu a morálnej integrity súdництва, či vzbudzovania dojmu nevhodnosti pri výkone funkcie veliteľa DHZ má obdobné línie ako pri výkone činnosti štatutára DHZ. Samozrejme, s istými špecifikami týkajúcimi sa obsahu danej činnosti. Sudca tak pri výkone činnosti veliteľa DHZ musí rešpektovať požiadavky vymedzené vyššie v bode 20, pričom principiálne riziko pre narušenie vážnosti a dôstojnosti funkcie sudcu a morálnej integrity súdництва tu nevzniká. Naopak, do popredia tu možno dať osobnú kvalitu odvahy, rozvážnosti či pracovitosti sudcu (porovnaj článok II ods. 2 zásad sudcovskej etiky).

26. Časová náročnosť výkonu činnosti veliteľa DHZ môže byť značná (porovnaj článok 2 štatútu DHZ obce Ivanka pri Dunaji alebo článok VII ods. 2 Deľby práce vo výbore Dobrovoľného hasičského zboru, dostupné na <https://dposr.sk/index.php/organizacna-struktura/dhz/102-dhz/100-delba-prace-funkcionarov-vo-vybore-dobrovolneho-hasickeho-zboru-1> [8. január 2022]). Z právnych predpisov ale vyplýva, že veliteľ DHZ nie je zákonite veliteľom každého zásahu a dokonca sa ho ani nemusí zúčastniť (§ 41 ods. 3 zákona o ochrane pred požiarmi). Principiálne kolídovanie s povinnosťami sudcu teda z tohto pohľadu identifikovať bez ďalšieho nemožno. Riziko tu však vzniká a sudca je zodpovedný za moderovanie tohto rizika. V prípade realistického a praktického ohrozenia riadneho

a včasného plnenia svojich povinností sudcu by tak sudca sám mal danú funkciu ukončiť.

27. Záverom možno konštatovať, že výkon funkcie veliteľa Dobrovoľného hasičského zboru spolu s výkonom funkcie sudcu sám o sebe nemusí byť problematický z hľadiska zásad sudcovej etiky. Je však potrebné, aby sudca prijal opatrenia, ktoré pri výkone tejto funkcie budú minimalizovať vyššie identifikované riziká ohrozenia hodnôt chránených zásadami sudcovej etiky a zabezpečiť najmä to, aby nebol ohrozený svedomitý výkon funkcie sudcu.